

РЕШЕНИЕ

№ 5875

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11280** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на З. Т., гражданка на Република Т., [дата на раждане], чрез адв. Р., срещу отказ по заявление изх. № IST25024447V от 19.08.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т.. Жалбоподателят в жалбата и в с.з. оспорва законосъобразността на административния акт като издаден при липсващи материалноправни предпоставки. Претендира се отмяна на отказа за издаване на виза и връщане на преписката за ново произнасяне. Не претендира разноски. Ответникът – завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., редовно призван, не се явява и не се представлява. В придружителното писмо към преписката е изразено становище, че административният акт е издаден при условията на обвързана компетентност. Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, вр. чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения. Оспорването е подадено в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Според чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая такова твърдение е изложено в жалбата и то е конкретизирано, т.е. налице е предвиденото в законната разпоредба изключение, допускащо оспорване по съдебен ред на постановен отказ за издаване на виза от съответния тип (в този

смисъл вж. определение № 6181/09.06.2025 г. по адм. д. № 5536/2025 г. на ВАС и др.).

От фактическа страна съдът установява следното:

На 20.08.2025 г. жалбоподателката е подала заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до ГК на Република България в И.. В поле 29 и 30 е посочила, че е търговски представител на дружество с представителство в [населено място], България.

Към заявлението са представени относими документи, изискуеми по НУРИВОВР и ЗЧРБ.

На 03.10.2025 г. е постановен оспореният отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Като правно основание за отказа е посочена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ с придружаващо фактическо основание, че се касае за фиктивна регистрация на търговско дружество, целяща заобикаляне на изискванията на ЗЧРБ. Посоченият от апликанта адрес (вер. за живеене) не се ползва и е фиктивен. В момента на установяване в региона, във връзка с настъпяването си, апликантът ползва услугите на хотел в [населено място] и не пребивава на посочения адрес.

В обратната насока от жалбоподателя са представени копия на нотариален акт, договор за наем и др.

С определението за насрочване на заседание по делото на ответника изрично е указано, че негова е доказателствената тежест относно установяване на обстоятелствата, визирани в обжалвания акт, и послужили като материалноправно основание за издаване на процесния отказ.

С молба по чл. 192 от ГПК от страна на ответника е изискувано от Дирекция „Миграция“ към МВР представяне на официални документи, свързани с искането за издаване на виза по съгласувателната процедура. По делото е депозирано писмо от ДМ-МВР с рег. № 536400-103447/17.11.2025 г., в което се сочи, че по отношение на молбата на З. Т., със съотв. идентификационни данни, структурата не е участвала в съгласувателната процедура.

При тези факти съдът преценява жалбата като основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВНР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложената към преписката Заповед № 6/13.02.2025 г. на Генералния консул на ГК на Република България в И., с което А. З. (издател на АА) като КДЛ, е овластен да съставя и подписва формулярите по образец, съгл. Приложение № 7, респ. и отказите за издаване на виза (т. 13).

Актът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Като правно основание за отказа във формуляра е отбелязано това по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – по същество: кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване.

Както се каза по-горе, в тежест на ответника е да установи наличието на материалните предпоставки за издаване на законосъобразен административен акт.

С подзаконовата нормативна уредба на чл. 20, ал. 3 на Инструкция № КОВ-04-02-351/15.08.2013 г.

за условията и реда за съгласуване на заявления за издаване на визи е предвидено, че при наличие на отрицателно становище по чл. 19 от ДМ - МВР, и/или от ДАНС и ако е налице някое от основанията по чл. 10, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България, визовите органи отказват издаването на визата.

От приложените по делото доказателства, вкл. и писмо на ДМ-МВР се установява, че липсва кумулативно основание за издаване на процесния отказ, а именно – отрицателно становище на служба за сигурност или наличие на каквито и да е данни, обективирани в официален документ, които да са сочат наличие на сочените в АА фактически, респ. и материални предпоставки.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване и при липса на отрицателни предпоставки да се издаде акт с положително за молителя съдържание.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на З. Т., гражданка на Република Т., [дата на раждане] , отказ по заявление изх. № IST25024447V от 19.08.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т.

ИЗПРАЩА делото като преписка на завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т., за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно дадените мотиви

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд